

FEMTONDE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA QUINDECIMA

IHS

PREKEN: Luk 10: 38-42, av Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

«Men ett er nødvendig.»

Vi har alle noe vi opplever som viktigst av alt. Daglig prioriterer vi mellom mange oppgaver og gjøremål. Det påvirker våre valg. Mange tar først og fremst hensyn til seg selv. Andre ofrer all tid for andre mennesker. Noen synes det viktigste av alt er å realisere seg selv og sine interesser. Atter andre setter familien høyest, andre venner og slik kunne utallige eksempler. Mennesker er forskjellige.

Jesus sier oss i dag at noe er viktigere i livet enn andre ting. Han sier til og med at det er bare en ting som egentlig er nødvendig her i livet. Mennesket har noen basis behov som søvn, mat, klær, tak over hodet, hjem, gode relasjoner til slekt og venner osv. Alt dette vi trenger for å leve. Dette er velsignelser vi daglig skal takke vår himmelske Far for, men Jesus har in dagens tekster noe helt annet i sikte. I evangelieteksten vi sier han *«Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg.»* Guds rike er det viktigste av alt. Strid og kjemp for å komme inn i Guds rike. Bibelen har mange oppfordringer om at du ikke må miste denne skatten som det er å være et barn i Guds rike.

En må kjempe for å beholde troen. Fiendene rundt oss er mange og mektige. De har ett mål og det er å få deg bort fra ordet og sakramentene slik at du blir et lett bytte for den onde fienden.

Her i prekenteeksten møter vi Jesus der han sitter og underviser Maria som lytter ved hans føtter. Marta har det travelt med å stelle i stand mat og gjøre det slik at Jesus kan ha det godt når han er på besøk. Marta er bekymret for at ikke alt skal være bra nok og ber Jesus om hjelp til at Maria kan ta et tak. Så bekymret er hun for alle sine gjøremål, at hun ikke har tid til å lytte til Jesus og det han har å si. Dermed blir hennes bekymringer, alle gode oppgaver og gjøremål et hinder for henne.

Kjenner du deg igjen? Bekymringer og ubesvarte spørsmål er end el av livet for oss alle. Tiden går så fort og en rekker nesten ingen ting. Bekymringene kan for eksempel være rettet mot ens nærmeste familie og andre som ikke ønsker å høre evangeliet og prioriterer bort det å samles og høre Guds ord. Livet er fullt av bekymringer som har sammenheng med jobb, skolen, venner, penger, framtid, helse mm. Bekymringer finnes av alle slag. Men har du lagt merke til at Jesus kjenner til disse bekymringene? Han vet hvordan du har det. Han er prøvet i alt. *«For vi har ikke en oversteprst som ikke kan lide med oss i vår svakhet, men en som er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd.»* Hebr 4,15 Han trøster og oppmuntrer oss som sliter med slike bekymringer og tar oss på alvor.

I GT- teksten hørte vi om enken fra Sarepta. Her har Gud tatt på seg omsorgen for en enke og hennes døende sønn. Hun la bokstavelig talt alt hun hadde i Guds hender og hun fikk trøst og hjelp. I evangelieteksten fikk vi høre direkte: *«Så vær ikke bekymret for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage.»* Matt 6,34 Jesus oppfordrer oss til å gjøre det stikk motsatte av hva vi daglig gjør. Vi skal ikke bekymre oss. Men hvordan makte det når bekymringene likevel er der? Da er det viktig å hente fram alle løftene fra Jesus selv. Jesus lærer at Gud har omsorg for oss. Vi har ingen grunn til bekymringer så lenge vi er i Guds hender. Han tar ansvaret for våre bekymringer.

«Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for mat og drikke som dere må ha for å leve, og heller ikke for klærne som kroppen trenger. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne? Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samlar ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verd enn de? Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde? Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De arbeider ikke og spinner ikke, men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem. Når Gud kler gresset på marken så fint, det som står der i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere? Så lite tro dere har! Vær altså ikke bekymret og si: Hva skal vi spise? eller: Hva skal vi drikke? eller: Hva skal vi kle oss med?» MTT 6,25 - 31

Fugler og blomster er gjenstand for Guds omsorg. Hva da med oss mennesker som han kaller sin øyesten? «*Kan en kvinne glemme sitt diende barn og ikke ha ombet for sønnen hun fødte? Og selv om en mor kan glemme, så vil jeg aldri glemme deg.*» Jes 49,15. Jesus viser gjennom hele sitt liv hvordan han tar seg av apostlene, fornekeren Peter, de som er utstøtt i samfunnet som det har misslykkes for som en synderinne, en Sakkeus, en spedalsk ... Gud har omsorg for oss og han har lovet å være med oss alle dager. Han har lovt å ta seg av sine barn. Det skal vi holde fram når bekymringene overmanner oss. Peter fordrer oss på dets sterkeste: «*Kast alle bekymringer på ham, for han har omsorg for dere.*» 1PE 5,7

Men Herren svarte henne: "Marta, Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting. Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne."

Hva er så det ene nødvendige vi må gi akt på? Hva var det Maria gjorde som ikke Marta gjorde? Maria gjorde egentlig ingen ting. Hun satt stille og lyttet til Jesu Ord. Er dette noe å holde fram som viktig? Bare lytte? Skal en kristen ikke være aktiv i tjeneste for Gud og mennesker?

Gjentatte ganger viser Jesus oss hvor viktig det er å lytte til hans ord. Guds ord har en skaperkraft som makter å føre oss fra døden til livet. Det skjedde med oss i dåpen. Guds ord er mektig til å bevare oss på veien til himmelen. Guds ord er den reisekost vi trenger på veien. Det blir tydelig illustrert i nattverden. Guds ord er vårt våpen og skjold mot alle fiendens angrep. De onde fienden er en ekspert i å utnytte våre svake sider som mismot og bekymringer. Jesus sier i Luk 11,28: «*Salige er de som hører Guds ord og tar vare på det.*» I Joh 6,68-69 hører vi Peters bekjennelse: «*Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds Hellige.*» Jesus er Livets ord. Han kom for å frelse syndere som deg og meg som alltid går med bekymringer.

All verdens synd har han betalt og sonet for. Han har gitt oss en evig rettferdighet. Vi bærer på vår menneskenatur som stadig volder oss bekymringer og uro. Vi trenger Guds hellige lov som dører vårt gamle menneske og fører oss til syndsbejelse. Vi trenger å høre loven og ikke minst evangeliet og motta tilgivelse for alle våre synder. Jesus har gjort alt ferdig. De store bekymringene vi legger på oss har han tatt på seg. Han har ordnet alt. Vi skal få legge alt i hans hender. Han er allmechtig. Han har lovt å ta vare på oss og alle våre bekymringer.

Dette er vel for lettvin? Kan en bare lytte til Jesus og så går alt bra? Det krever vel mer å være en kristen? Den største bekymringen i livet handler om livet etter døden. Vi er av naturen Guds motstandere og har dommen over oss som er den evige død, fortapelsen.

Denne naturen henger fast ved oss hele livet. Den blir vi aldri kvitt. Den vil stadig gjøre opprør mot Guds bud og hellige ord. Vil vi bare styre oss selv og ordne opp selv går det galt.

«Dere var en gang døde på grunn av misgjeringene og syndene deres.» Ef 2,1

Men Gud fant en løsning da han sendte sin sønn til jord for å frelse oss. Han døde for oss og tok straffen og betalte gjelden og ga oss et nytt liv, en ny rettferdighet som holder for Gud. «*Men Gud er rik på barmhjertighet. Fordi han elsket oss med så stor en kjærlighet, gjorde han oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre misgjeringer. Av nåde er dere frelst.*» Ef 2,4-5

Da er det viktig at vi legger alt til side for å høre hva han har og si i sitt ord, og ta imot hva han har og gi gjennom nådens midler. Det er det Jesus her sier til Marta. Det viktigste er å la seg betjene av ord og sakrament. Hverken mer eller mindre. Jesus sier at vi må prioritere. Det er det som ligger i de kjente ordene «*Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg.*»

Det er en klar formaning til oss alle. Det er mange som har prioritert annerledes. Marta stod i ferd med å gjøre det, derfor Jesu formaning. Det er stadig noen som ikke kommer for å høre Guds ord fordi de ikke prioriterer «det ene nødvendige». På den måten avskjærer de seg fra Livets ord og fra sakramentet. Da dør livet ut. Begynt er ikke endt! Bibelen beskriver mange som falt av på veien fordi de ikke valgte «det ene nødvendige». Det må være vår bønn hver dag, at jeg og du, våre nærmeste og våre medlemmer, og alle mennesker må stanse opp og ta seg tid til å høre Guds ord og bruke sakramentene.

Amen